
Nowa strategia dla Polski

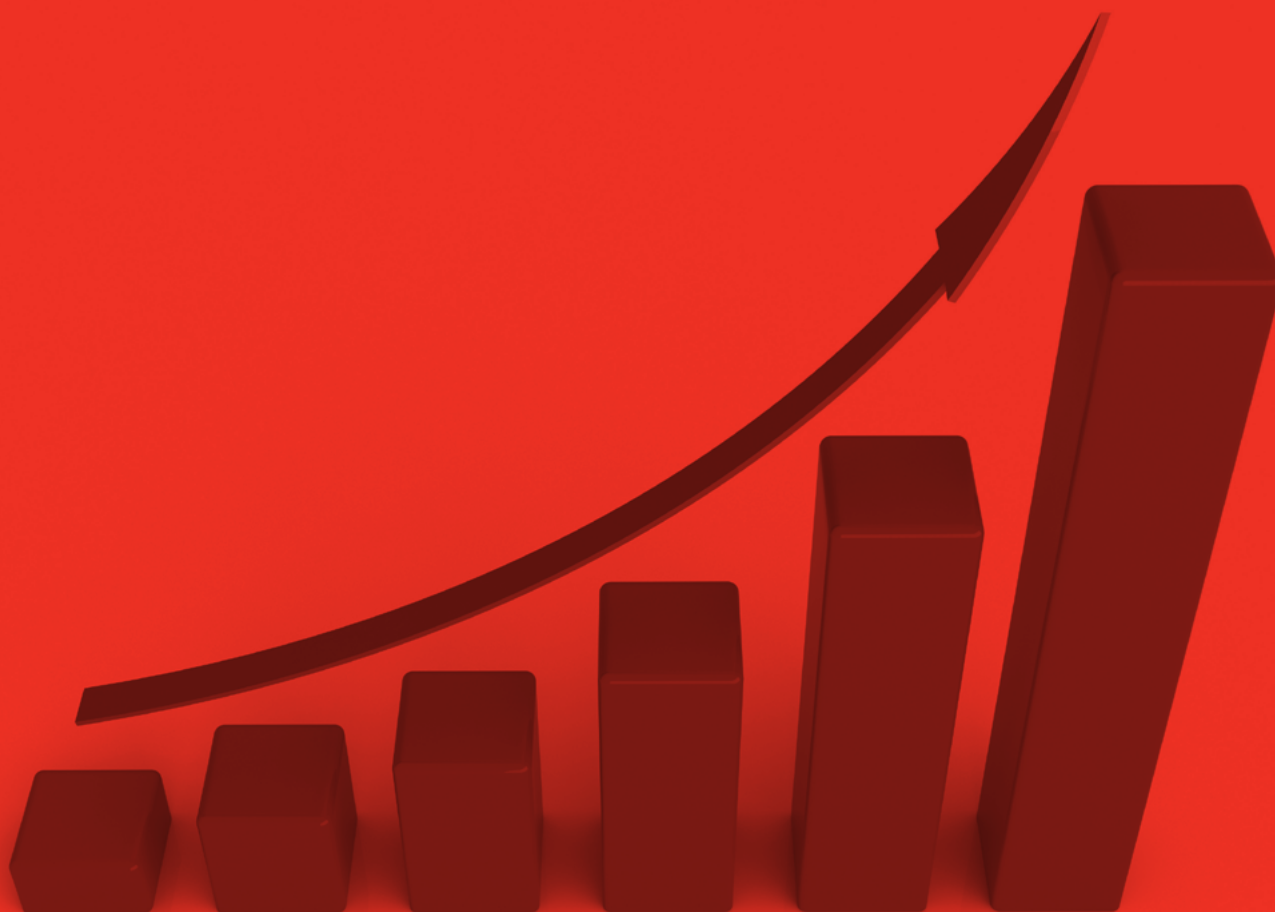
Rozwój zamiast stagnacji

**Sojusz Lewicy
Demokratycznej**

Nowa strategia dla Polski

Rozwój zamiast stagnacji

Leszek Miller / 3

Wstęp: rok 2012 / 5

Priorytety socjaldemokratycznej polityki gospodarczej / 9

WZROST GOSPODARCZY

PRACA

SPRAWIEDLIWOŚĆ SPOŁECZNA

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PAŃSTWO

Realizacja polityki gospodarczej SLD / 17

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ

PROGRAMY INWESTYCJI PUBLICZNYCH

PRACA

DEMOGRAFIA

EKSPORT

GOSPODARKA OPARTA NA WIEDZY

ENERGETYKA

Finansowanie programu / 41

Uwagi końcowe / 46

Szanowni Państwo

Jaki jest stan polskiej gospodarki jesienią 2012 roku? Widzimy i odczuwamy to wszyscy – pracownicy najemni martwią się o swoje miejsca pracy, właściciele – o swoje firmy. W kraju rosną obawy przed tym, co może przynieść jutro. Rząd zaś przekonuje, że to wszystko wina światowego kryzysu.

Nie dajmy się zwieść tym tłumaczeniom.

Światowy kryzys to wymówka rządzących. Polska gospodarka zwalnia nie tylko dlatego, że kraje strefy euro borykają się z recesją, ale przede wszystkim dlatego, że polityka gospodarcza rządu PO i PSL nie daje żadnych impulsów rozwojowych.

Państwo nie prowadzi aktywnej polityki gospodarczej, polityki wsparcia eksportu, polityki wsparcia inwestycji. Swoją aktywność ogranicza do bezmyślnej redystrybucji środków budżetowych, nieskoordynowanej i nie podporządkowanej jakiegokolwiek wizji strategicznej. A także nie uwzględniającej potrzeb bieżących.

Ten brak inicjatywy państwa, wynikający w wielkim stopniu z doktrynalnych przekonań Donalda Tuska i jego współpracowników budzi mój sprzeciw. W przeciwieństwie do Platformy uważam, że we współczesnym świecie państwo powinno mieć jasno zarysowaną strategię rozwoju, i powinno aktywnie wspomagać rodzimy biznes, chroniąc jednocześnie pracobiorców.

Z kolei w przeciwieństwie do PiS i Jarosława Kaczyńskiego uważam, że państwo nie może zastępować obywatelskich inicjatyw, przedsiębiorczości, krępować obywateli nadmiernymi regulacjami.

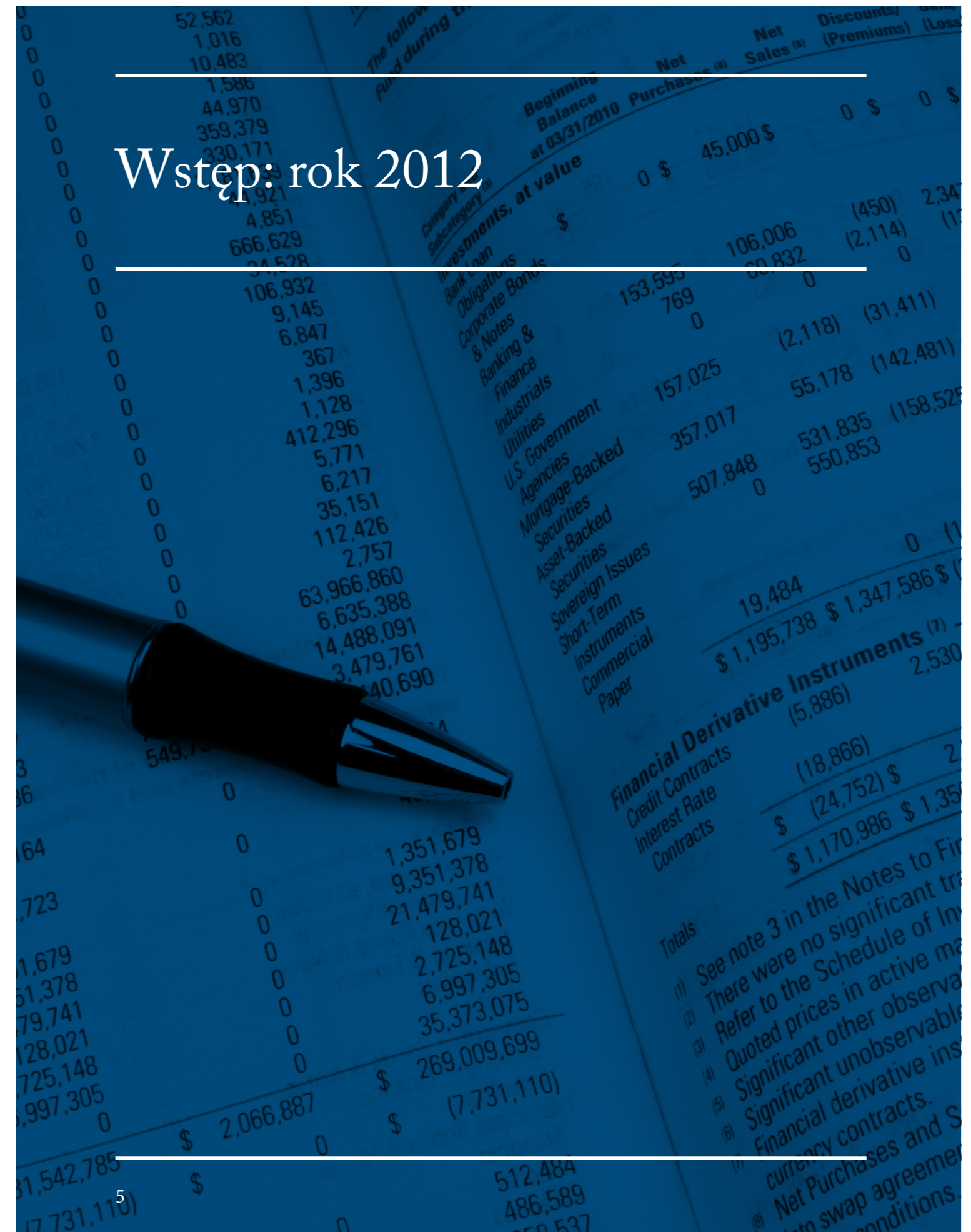
Wstęp: rok 2012

Uważam, że rolą państwa jest pomaganie polskim firmom i polskim obywatelom. Wiem, że to przynosi efekty – bo takie działania już raz, w latach 2001-2004, kiedy kierowałem rządem, postawiły Polskę na ścieżce szybkiego rozwoju. Wtedy to, po czasach „schładzania gospodarki” zanotowaliśmy wzrost PKB w rocznej sekwencji 1-3-5, z rychłą perspektywą wzrostu 7% PKB, i ze stale zmniejszającym się deficytem budżetu. Dziś, za rządów PO, przychodzi nam obserwować sekwencję dokładnie odwrotną – 7-5-3-1, i z rosnącym zagrożeniem przekroczenia konstytucyjnej bariery zadłużenia, 55% PKB...

Recepty liberałów na wzrost gospodarczy nie sprawdziły się. Na to nakłada się wyraźne już zmęczenie rządu rządzeniem. Widać że tej ekipie już niewiele się chce. Dlatego potrzebą chwili jest zaprezentowanie alternatywy dla obecnej polityki gospodarczej, dla państwa bezruchu Donalda Tuska.

Alternatywa nasza jest dobrze policzona. Nie jest zbiorem pobożnych życzeń czy festiwalem pomysłów, ale poważną propozycją, tworzoną przez dobrze dobrany zespół ludzi. W skład tej grupy wchodzi najzdolniejsi ekonomiści młodego pokolenia razem z ekonomistami, którzy już rządili państwem, kierowali polską gospodarką, odnosząc w tym dziele sukcesy.

Pozdrawiam

The following table provides information regarding the following table during the period...

Category and Subcategory (a)	Beginning Balance at 03/31/2010	Net Purchases (b)	Net Sales (b)	Discounts/ (Premiums)	Gain/ (Loss)	(Depreciation) (c)	Level 3
Investments, at value	\$ 0	\$ 45,000	\$ 0	\$ 0	\$ 0	\$ (356)	\$ 0
Bank Loan Obligations	153,595	106,006	(450)	2,347	3	13,709	125
Corporate Bonds & Notes	769	60,832	(2,114)	(135)	95	1,114	12
Banking & Finance	0	0	0	0	0	0	0
Industrials	157,025	(2,118)	(31,411)	(667)	(152)	52	52
Utilities	357,017	55,178	(142,481)	280	43	24,180	24,180
U.S. Government Agencies	507,848	531,835	(158,525)	2,431	1,681	34,420	34,420
Mortgage-Backed Securities	0	550,853	0	0	1	0	(1,114)
Asset-Backed Securities	19,484	0	(19,600)	0	0	0	0
Sovereign Issues	\$ 1,195,738	\$ 1,347,586	\$ (354,581)	\$ 4,257	\$ 1,670	\$ 5,067	\$ 5,067
Short-Term Instruments	(5,886)	2,530	0	(192,822)	0	0	0
Commercial Paper	(18,866)	0	0	(192,822)	0	0	0
Financial Derivative Instruments (7) - Liabilities	\$ (24,752)	\$ 2,530	\$ (192,822)	\$ 0	\$ 0	\$ 0	\$ 0
Credit Contracts	\$ 1,170,986	\$ 1,350,116	\$ (547,403)	\$ 4,257	\$ 4,257	\$ 4,257	\$ 4,257
Interest Rate Contracts	0	0	0	0	0	0	0
Totals	\$ 269,009,699	\$ (7,731,110)	\$ 512,484	\$ 486,589	\$ 512,484	\$ 486,589	\$ 512,484

(1) See note 3 in the Notes to Financial Statements for more information.
(2) There were no significant transfers into and out of level 3.
(3) Refer to the Schedule of Investments for additional information.
(4) Quoted prices in active markets for identical investments.
(5) Significant other observable inputs.
(6) Significant unobservable inputs.
(7) Financial derivative instruments may include options, swaps, and other contracts.
(8) Net Purchases and Sales for Financial Derivative Instruments include swap agreements to compensate for derivative contracts.

Polska gospodarka zwalnia. Nie ma bodźców rozwoju. Pomimo tego, że Polska otrzymała z Unii Europejskiej na czysto 187 mld zł, wzrost gospodarczy zaplanowany na rok 2013 wynosi 2,2%. zaś kreatywna księgowość ministra finansów ukrywa rzeczywisty stan finansów publicznych.

Niepokojąco rośnie bezrobocie. W roku 2013, jak zapowiada rząd, ma ono wynosić 13%, co oznacza ponad 2 mln zarejestrowanych bezrobotnych. Dodajmy do tego, że na rynek pracy poczynając od 2013 r. wkroczy jeszcze prawie 3,5 mln absolwentów. Nikt w koalicji rządzącej PO-PSL nie zastanawia się czy znajdą oni w Polsce zatrudnienie.

Prawo pracy i system podatkowy utrwalają zjawiska patologiczne, które stają się regułą a nie marginesem systemu zatrudnienia. Skutkuje to m.in. deficytem systemu opieki społecznej, inicjatywami rządu, by podnieść wiek przechodzenia na emeryturę, zmniejszeniem zdolności kredytowej całych grup społecznych i demograficznych.

Istniejący system podatkowy utrwalą dysproporcje dochodowe i prowadzi do nieuchronnej degradacji całych grup społecznych. Natomiast system ulg i zachęt nie rozróżnia wysokości dochodów, w rezultacie pomoc państwa trafia też do najbogatszych, podczas gdy jest niewystarczająca dla najbiedniejszych i rzeczywiście jej potrzebujących. W wyniku polityki rządu (czy też jej braku) postępuje degradacja przemysłu, zmniejszanie jego konkurencyjności, likwidowane są kolejne zakłady pracy, obumierają całe branże.

Polska spada co roku w rankingu Banku Światowego *Doing Business* (jest już na 62 miejscu). Polskie firmy zgromadziły rekordową kwotę niemal 200 mld zł na kontach, ale obawiają się te środki zainwestować, ponieważ inwestowanie i prowadzenie w Polsce działalności gospodarczej jest z każdym rokiem coraz trudniejsze.

Priorytety Socjaldemokratycznej Polityki Gospodarczej

Wygzekwowanie płatności osiągnęło rekordowy średni okres ponad 800 dni, rozprawy przed sądami gospodarczymi trwają średnio 8 lat.

Polska degradowuje się nie tylko gospodarczo ale również demograficznie, co zaczyna mieć katastrofalne skutki dla systemu gospodarczego, oświatowego, emerytalnego. Państwo nie sprzyja posiadaniu dzieci – ponieważ nie zapewnia żłobków, przedszkoli, podręczników. Mnożąc koszty związane z posiadaniem dzieci jednocześnie rezygnuje z wszelkich form aktywnej polityki prorodzinnej.

Naszą odpowiedzią na spiralę bezsensu oraz strukturalnej i intelektualnej niemocy rządu jest Socjaldemokratyczna Polityka Gospodarcza.

Socjaldemokratyczna polityka gospodarcza uznaje aktywny udział państwa w procesach gospodarczych. Uważamy, że podobnie jak we wszystkich rozwiniętych państwach świata, państwo może przez świadomą, celową i długofalową politykę gospodarczą wpływać na wzrost gospodarczy, rozwój społeczny, eksport, politykę inwestycyjną. Posługując się rynkowymi i legislacyjnymi instrumentami może stymulować rozwój poszczególnych branż, innowacji, a tym samym pozyskiwać środki służące realizacji celów społecznych. Z kolei dobrze prowadzona polityka społeczna – ułatwia życie gospodarce, choćby przez to, że pomaga dostarczyć jej dobrze przygotowanych pracowników.

Stąd politykę gospodarczą SLD można podsumować hasłem:

RYNKOWA GOSPODARKA – SOCJALNE PAŃSTWO

Realizację tego hasła można sprowadzić do czterech podstawowych, powiązanych ze sobą założeń:

- Wzrost gospodarczy
- Praca
- Sprawiedliwość społeczna
- Odpowiedzialność za państwo

Wzrost gospodarczy

Zależy nam na zapewnieniu stabilnego, wysokiego wzrostu gospodarczego

Tylko wzrost gospodarczy pozwoli na:

- zwiększanie dochodów państwa,
- osiągnięcie przez Polaków poziomu życia takiego, jak w rozwiniętych państwach zachodniej Europy,
- realizację zasady sprawiedliwości społecznej,
- realizację priorytetów socjaldemokratycznej polityki socjalnej.

Polityka zapewnienia wzrostu gospodarczego, realizowana będzie dzięki m.in programom z zakresu rozwoju przedsiębiorczości, industrializacji, inwestycji publicznych, finansów publicznych oraz pobudzenia eksportu.

Praca

Naszym celem jest zapewnienie jak najwyższego poziomu zatrudnienia, opartego na sprawiedliwych, godnych i czytelnych regułach.

Stabilne zatrudnienie i aktywna polityka zwalczania bezrobocia pozwoli m.in na:

- ułatwienie startu ludziom młodym (mieszkania, zdolność kredytowa, nauka, podnoszenie kwalifikacji zawodowych),
- możliwość założenia rodziny – bez obawy o to, skąd weźmie się środki na żłobek, przedszkole, szkołę dla dzieci,
- godne życie ludziom w podeszłym wieku – stabilny i pewny system emerytalny, oraz przejście na emeryturę wg. stażu pracy a nie arbitralnie ustalonego wieku.

Polityka zatrudnienia będzie realizowana przy pomocy socjaldemokratycznych programów związanych z polityką pracy, gospodarczą, emerytalną oraz demograficzną.

Uważamy też, że bardzo istotne jest, by pracownicy zatrudniani byli w oparciu o sprawiedliwe, czytelne reguły. Patologią dzisiejszego rynku pracy jest zastępowanie umów o pracę na czas nieokreślony, umowami okresowymi oraz tzw. "umowami śmieciowymi". System pozwala na wykluczenie pracowników z ochrony przewidzianej przez Kodeks Pracy, uniemożliwia im korzystanie z kredytów, rujnuje system emerytalny i opieki społecznej. Podobnie jak i patologią jest nagminne nieprzestrzeganie czasu pracy. Pracownik jest podmiotem, a nie przedmiotem systemu gospodarowania, który za wykonaną pracę powinien uzyskiwać sprawiedliwą płacę. System państwa ma tworzyć jasne i czytelne reguły na rynku pracy, a nie tolerować piramidę patologii, oszustw i kpin z prawa pracy i praw pracowniczych.

Sprawiedliwość społeczna

Socjaldemokratyczna polityka sprawiedliwości społecznej oznacza:

sprawiedliwe, proporcjonalne korzystanie z owoców dobrobytu i rozwoju gospodarczego, ale też równie proporcjonalne ponoszenie kosztów kryzysu.

W tym kontekście uznajemy, że ciężar kryzysu nie może dotyczyć wyłącznie najuboższych, starych, chorych i tych, z których kieszeni najłatwiej pobierać kolejne daniny podczas gdy najbogatsi w rażący sposób unikają udziału w ponoszeniu kosztów kryzysu – ewidentnie powiększając w tych czasach swoje bogactwo.

System niesprawiedliwości społecznej obowiązujący obecnie w Polsce, pod rządami koalicji PO-PSL, sprzyja rozwarstwieniu, strukturalnemu bezrobociu, utrwalaniu obszarów biedy (społecznych i geograficznych) oraz degradacji cywilizacyjnej i wykluczeniu dużych grup społecznych. Z drugiej strony tworzą się grupy uprzywilejowanych, dla których problemy większości Polaków brzmią jak egzotyczne opowieści.

Polityka utrwalająca dysproporcje w zamożności, prowadzi do niezadowolenia społecznego i upadku zaufania do instytucji państwa. Rozwarstwienie prowadzi do powstawania obszarów biedy, wykluczenia społecznego, rodzi bunt i w konsekwencji ma bezpośredni wpływ na system gospodarczy.

Alternatywa jest więc czytelna: w miejsce polityki rozwarstwienia, obecnie prowadzonej osłabiającej państwo, socjaldemokratyczna polityka sprawiedliwości społecznej, która państwo wzmacnia a oparta jest na dwóch prostych i czytelnych regułach:

- **proporcjonalności fiskalnej (najbogatsi ponoszą proporcjonalnie większe obciążenia),**
- **proporcjonalności polityki społecznej (najbiedniejsi otrzymują najwięcej pomocy państwa).**

Odpowiedzialność za państwo

Socjaldemokratyczna polityka gospodarcza oznacza uznanie, że wszystkie reguły ingerujące w mechanizmy gospodarki rynkowej muszą, jako wartość nadrzędną, przyjmować zasadę odpowiedzialności za państwo.

Istnieje wiele sposobów szybkiego i skutecznego zapewnienia równowagi finansów publicznych, pobudzenia wzrostu gospodarczego czy zwiększenia zatrudnienia, które w wieloletniej perspektywie przynoszą katastrofalne skutki gospodarcze i społeczne.

SLD uważa, że jako formacja dążąca do ponownego przejęcia rządów w Polsce będzie konsekwentnie promował i przyjmował takie rozwiązania gospodarcze, które nie pozwolą na rujnowanie dorobku pokoleń Polaków, nie zagrażą dochodom gospodarstw domowych, nie zepchną Polski na drogę hiszpańskiej recesji lub greckiej spirali zadłużenia.

Oznacza to że nie popieramy i nie poprzemy pomysłów:

- kreatywnej księgowości finansów publicznych – która służy ukrywaniu rzeczywistych wydatków państwa i jego zadłużenia – co nieuchronnie prowadzi do katastrofy takiej jak w Grecji,
- wpychaniu Polski w spiralę zadłużenia, ponosząc wielkie koszty społeczne,
- monetarystycznych pomysłów liberałów – bezmyślnych cięć inwestycji i schładzania gospodarki, ponieważ poprawia to tylko na chwilę wskaźniki gospodarcze ale prowadzi kraj do nieuchronnej recesji,
- skrajnych i utopijnych pomysłów „odrębnego rozwoju”, które nieuchronnie wykluczą nas z grona przodujących państw UE i OECD. Ponieważ uważamy, że tylko pełna integracja gospodarcza UE daje nam szansę na podnoszenie jakości życia naszych obywateli.

Realizacja polityki gospodarczej SLD

Priorytety polityki gospodarczej SLD będą realizowane m.in. w następujących programach operacyjnych :

1. Przedsiębiorczość
2. Inwestycje publiczne
3. Praca
4. Demografia
5. Gospodarka oparta na wiedzy
6. Eksport
7. Energetyka

Podział na ww. grupy ma charakter porządkujący. Poszczególne obszary tematyczne przenikają się i stanowią elementy wzajemnie się uzupełniające.

---

1. Przedsiębiorczość

Podstawowymi barierami dla rozwoju przedsiębiorczości w Polsce (a w związku z tym wzrostu gospodarczego) są bariery systemowe (w tym biurokratyczne) oraz brak mechanizmów pobudzania inwestycji.

Nie ma wzrostu gospodarczego bez inwestycji lub pobudzania eksportu. Bez rozwoju przedsiębiorczości nie ma możliwości zwiększania zatrudnienia, zwiększania dochodów państwa, realizacji celów społecznych.

Podstawą programu rozwoju przedsiębiorczości SLD jest:

- polityka likwidacji barier biurokratycznych
- polityka wsparcia eksportu

Bariery legislacyjne stanowią obecnie jeden z podstawowych problemów polskich przedsiębiorców. Są również czynnikiem odstrasającym inwestorów zagranicznych i niwelującym wszelkie inne zalety inwestycyjne naszego kraju. Polska od lat spada w rankingu Banku Światowego *Doing Business* (obecnie znajduje się na 62 miejscu, najwyżej była w roku 2004 – na miejscu 10). W wielu kategoriach szczegółowych jest jednak w końcu tego rankingu co skutecznie zniechęca rodzime i zagraniczne firmy do inwestowania. Ranking ten jest jednym z czynników wpływających na poziom inwestycji zagranicznych, a niska pozycja Polski niweluje wysiłki państwa służące przyciągnięciu inwestorów.

Uważamy, że to właśnie niepewność wynikająca z uwiadu intelektualnego rządu oraz bariery biurokratyczne odstraszą również krajowych inwestorów.

Priorytety polityki wspierania przedsiębiorczości

Podstawowym założeniem polityki wspierania przedsiębiorczości jest likwidacja barier, tak, aby w ciągu 3 lat znaleźć się w pierwszej 10 krajów najbardziej atrakcyjnych inwestycyjnie wg. *Doing Business* Banku Światowego.

W tym celu należy doprowadzić do następujących zmian:

1. Start biznesu (założenie firmy) - obecnie 162 miejsce

Liczba procedur 2 (jest 6)

Czas 1 dzień (jest 32)

Koszt 1% dochodu na głowę mieszkańca (jest 17,3 %)

Minimalny kapitał 1% / dochodu na głowę (jest 14 %)

2. Pozwolenia budowlane - obecnie 160 miejsce

Liczba procedur - 3 (jest 30)

Czas (dni) - 14 (jest 301)

Koszt 1% (jest 53,6)

3. Przyłączenie prądu - obecnie 64 miejsce

Procedury - 1 (jest 4)

Czas - 7 dni (jest 143)

Koszt 5% (jest 209%)

---

4. Rejestracja własności - 89 miejsce

Procedury - 3 (jest 6)

Czas - 14 dni (jest 152)

Koszt (% wartości) 0,2 - (jest 0,4)

5. Opłata podatków - 128 miejsce

Liczba płatności rocznie - 12 (jest 29)

Czas (godzin rocznie) - 24 (jest 296)

Całkowity % podatku (% zysku) 43,6 (jest 43,6)

6. Handel międzynarodowy - 46 miejsce

Dokumenty w eksporcie 4 (jest 5)

Czas eksportu - 7 dni (jest 17)

Koszt eksportu 800 usd/kontener (jest 1050)

Dokumentów w imporcie 4 (jest 5)

Czas importu 7 (jest 16)

Koszt importu 800 (jest 1000)

7. Wyegzekwowanie kontraktu - 68 miejsce

Liczba procedur -10 (jest 37)

Czas - 90 dni (jest 830)

Koszt (% wartości) - 5 (jest 12%)

---

8. Upadłość – 87 miejsce

Czas (lat) 1 (jest 3)

Koszt (% wartości) - 5 (jest 15)

% zwrotu (centów z dolara) - 70 (jest 31,5)

Potencjalne przewidywane skutki reform to m.in.:

- zwiększenie inwestycji krajowych – (jeśli tylko uda się skłonić przeznaczenie 10% rocznie oszczędności małych i średnich przedsiębiorstw na inwestycje oznacza to stały wzrost PKB o szacowane 2%),
- stałe zwiększanie inwestycji zagranicznych o 10% rocznie oznacza wzrost PKB o ok. 1% (suma inwestycji zagranicznych w 2011 r. to ok. 55 mld zł).

Przeprowadzenie tych zmian wymaga **głębokich zmian wybranych ustaw** (w tym KPC, KPA) oraz procedur urzędowych. Przeprowadzenie tych reform jest i będzie priorytetem politycznym SLD w dziedzinie przedsiębiorczości.

Przedsiębiorczość – likwidacja barier, system zachęt

Odpowiadając na bieżące potrzeby rynków proponujemy, poza już wymienionymi, następujące reformy służące rozwojowi przedsiębiorczości

- **Likwidacja Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa oraz PAIZ.** Powołanie jednego **Ministerstwa Przedsiębiorczości**, którego zadaniem będzie prowadzenie aktywnej polityki gospodarczej (w tym wiążących i jednolitych wykładni przepisów podatkowych, zgodnie z interesem gospodarczym państwa),
- **Zmiana amortyzacji** środków trwałych z 5% do 30%,
- **System kasowy poboru VAT** dla firm o obrotach do 800 tys. zł (VAT odprowadzany w dacie otrzymania zapłaty a nie wystawienia faktury),
- Częściowy system kasowy poboru VAT dla sklepów wielkopowierzchniowych (możliwość odliczenia VAT dopiero po faktycznej zapłacie dostawcy),
- **Ograniczenie możliwości kontroli przedsiębiorcy** do jednej kontroli na raz,
- **Zrównanie preferencji inwestycyjnych** dla polskich i zagranicznych inwestorów,
- **Ułatwienia dla mikroprzedsiębiorców.** Rozszerzenie katalogu firm uprawnionych do ryczałtowego rozliczania podatków i prowadzenia karty podatkowej,
- **Uproszczenie systemu podatkowego** – przegląd i likwidacja wybranych „wyjątków od wyjątków” oraz „wyłączeń od wyłączeń” – to zwiększa koszty i niepewność przedsiębiorców, nie spełnia swojej pierwotnej funkcji stymulacji określonych branż a budżet kosztuje ok. 66 mld zł rocznie, (wg. danych MF),

-
- **Zmiana ustawy o zamówieniach publicznych** – przyjmująca metodę wyłaniania dostawcy nie najtańszego ale zgodnie z zapisem dyrektywy UE preferujący najlepszą relację ceny i jakości (odrzućenie oferty najtańszej i najdroższej, z pozostałych wyciągnięcie średniej arytmetycznej – wygrywa firma najbliższa uzyskanej średniej),
  - **Przyjęcie ustawy o kluczowych inwestycjach infrastrukturalnych** – tworzącej spójne i jednolite zasady prowadzenia kluczowych inwestycji państwa (drogi i autostrady) zapobiegającej wszystkim bieżącym patologiom.

Ułatwienia kredytowe

Jednym z największych problemów hamujących wzrost gospodarczy jest brak płynności przedsiębiorstw i osób fizycznych wynikający częściowo z nadmiernie restrykcyjnej polityki kredytowej i braku aktywnej polityki gospodarczej państwa w tej dziedzinie.

- Konieczna jest **zmiana ustawy o poręczeniach i gwarancjach kredytowych w taki sposób aby możliwe było regwarantowanie przez państwo ryzyka portfelowego dla kredytów ściśle związanych z ożywieniem gospodarczym,**
- **Rozluźnienie dyscypliny finansowej banków w przypadku mikropożyczek, chwilówek i innych drobnych instrumentów finansowych,** poprzez ustanawianie dla nich rezerwy globalnej (kwotowe, procentowe) a nie jednostkowej i tym samym zwiększenie dla banków atrakcyjności ekonomicznej tych form kredytowania. Formy mikropożyczek, coraz bardziej popularne i potrzebne osobom fizycznym i przedsiębiorcom, obecnie są nieopłacalne dla banków. Zostały więc zdominowane przez szarą strefę i działalność parabanków, lichwiarzy i organizacji działających na granicy prawa. Wraz z ekspansją kryzysu, popyt na mikropożyczki będzie się zwiększał.

---

2. Programy inwestycji publicznych

Kładziemy nacisk na aktywną politykę inwestycyjną realizowaną na szczeblu centralnym i samorządowym. Uznajemy, że inwestycje publiczne stanowią istotny czynnik stymulujący wzrost gospodarczy i zwiększający istotnie wzrost PKB.

Inwestycje lokalne

SLD proponuje zwiększenie inwestycji państwa w budowę infrastruktury lokalnej, realizowanych przez samorzady – w wysokości co najmniej 8 mld zł rocznie.

Inwestycje centralne

Na szczeblu centralnym SLD proponuje utworzenie trzech specjalnych stref ekonomicznych – **Centralnego Okręgu Przemysłowego** – lokalizacja w okolicach Łodzi (skrzyżowanie kluczowych tras północ – południe, wschód – zachód) oraz **Północnego Okręgu Przemysłowego** (zlokalizowanego na Pomorzu, w okolicach Trójmiasta połączonego infrastrukturalnie z portami). **Południowego Okręgu Przemysłowego** (Kraków/Katowice).

Okręgi będą miały charakter Specjalnych Stref Ekonomicznych, na których państwo realizować będzie planową politykę inwestycyjną. Uwzględniając specyfikę lokalną zakłada się szczególne preferencje dla przemysłów:

- maszynowy i elektromaszynowy
- precyzyjny
- samochodowy
- elektroniczny
- wysokich technologii (biotechnologiczny, farmaceutyczny)
- energetyki odnawialnej (komponentów)

-
- specjalne preferencje dla małych przedsiębiorstw usługowych z branży IT - minimalnie odpłatna infrastruktura, biurowce, internet.

Mechanizm funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych jest już określony w ustawie o SSE. Nowością, którą zamierzamy wprowadzić będzie aktywność państwa, które będzie mogło uczestniczyć w budowie przemysłu jako udziałowiec (do 25% udziałów), zwiększając tym samym wartość inwestycji (nie będącej pomocą publiczną) w wybranych przedsięwzięciach. Mechanizmy stosowane przy inwestycjach są charakterystyczne m.in. do start-upów.

Państwo zaoferuje również preferencyjne kredyty dla podmiotów inwestujących w strefach i przejmie na siebie większość ciężarów administracyjnych.

Państwo realizować będzie planową politykę inwestycji oraz ulg i preferencji kredytowych dla inwestycji w wybranych branżach. Ich realizacja w ciągu 5 lat powinna dać ok. 500 tys. nowych miejsc pracy. Można oszacować, że inwestycje państwa powinny wynieść przynajmniej 1 mld zł/strefę (+ koszty uzbrojenia terenu – ściśle uzależnione od lokalizacji).

---

3. Praca

- Przeznaczenie kwoty co najmniej 2,8 mld. zł rocznie na **mikropożyczki, częściowo (50-90%) umarzane, dla rozpoczynających działalność gospodarczą** (oznacza to pomoc dla co najmniej 80 tys. osób rocznie. (finansowane z Funduszu Pracy),
- Czasowa (przez okres 18 miesięcy) **pomoc finansowa dla osób prowadzących działalność gospodarczą, które zatrudnią na umowę o pracę swojego pierwszego lub drugiego pracownika** (osoba spoza najbliższej rodziny i osób pozostających w tym samym gospodarstwie domowym) poprzez opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne za tych pracowników z limitem do 80% przeciętnego wynagrodzenia (w skali 2013 roku powinno to wynieść ok. 10800 zł na osobę). Przeznaczenie na ten cel kwoty 1,62 mld. pozwoliłoby wesprzeć zatrudnienie 150 tys. osób (finansowane z Funduszu Pracy),
- **Centralnie koordynowany fundusz szkoleniowy** koncentrujący się na takich kierunkach szkoleń, które najbardziej odpowiadają na potrzeby rynku pracy (finansowane z Funduszu Pracy),
- **Szkolenia i inne formy pomocy przygotowujących pracowników dla konkretnych przedsiębiorców**, którzy w umowie z urzędem pracy zobowiążą się do ich zatrudnienia – a więc swoiste trójstronne porozumienia (także z udziałem potencjalnych pracowników objętych procesem szkoleń) – jak pokazuje przykład niemiecki efektywność takich działań jest bardzo wysoka (80-90% jest zatrudnianych),
- Podatnikom rozliczającym się na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych według skali podatkowej (a więc nie „ryczałtowcom” czy osobom płacącym podatek liniowy) należy umożliwić odliczanie od dochodu kosztów zatrudnienia pomocy w gospodarstwie domowym – (ok 50 tys. nowych miejsc pracy),

---

4. Demografia

Polski system gospodarczy cierpi z powodu niżu demograficznego.

Problem demograficzny oznacza, że degradacji ulega system edukacyjny, opieki społecznej, emerytalny oraz podaż na rynku pracy w wybranych dziedzinach. Otwarcie rynku pracy UE powoduje, że emigrują specjaliści i rzemieślnicy, których brak zaczyna być już odczuwalny w wybranych gałęziach gospodarki.

Jednocześnie coraz mniejsza liczba urodzeń wywołana jest niepewnością ekonomiczną rodzin, nieadekwatnością systemu opieki państwowej, edukacji oraz systemu zatrudnienia.

System becikowego nie sprawdził się – ponieważ dedykowany jest dla wszystkich bez względu na stan zamożności czy status społeczny. Nie rozwiązuje też problemów żłobka, przedszkola, zatrudnienia, urlopu macierzyńskiego i wielu innych, które wpływają na decyzję o posiadaniu (lub nie) dzieci.

Najczęściej wskazywany powód zmniejszenia liczby urodzeń to w opinii Polaków i Polek obawa kobiet przed utratą pracy (62%). Dodatkowo 22% badanych zwraca uwagę na trudności z pogodzeniem pracy zawodowej i obowiązków domowych. Prawie trzy piąte respondentów (58%) mówi o złych warunkach mieszkaniowych młodych ludzi, a 42% o braku wsparcia ze strony państwa. Przyczyn spadku urodzeń upatruje się także w obawach przed obniżeniem materialnego poziomu życia (36%) oraz w aktywności zawodowej kobiet (29%).

-
- **Ulga podatkowa** za budowę mieszkań na wynajem (pod warunkiem, że będą wynajmowane co najmniej przez 10 lat) oraz obniżenie ryczałtowego podatku obowiązującego przy wynajmie mieszkań (obecnie 8,5% przychodu) – co powinno wspierać mobilność na rynku pracy i pobudzać gospodarkę (budowa mieszkań) – (ok. 10 tys. miejsc pracy),
  - **Zwiększanie płacy minimalnej** tak aby na stałe została powiązana z przeciętnym wynagrodzeniem – 50% tego wynagrodzenia,
  - **Obniżka składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących działalność i uzyskujących najniższe dochody** – podstawa wymiaru składek powinna zostać obniżona dla tych osób z 60% przeciętnego wynagrodzenia do 45%. Dla osób o ponadprzeciętnych dochodach podstawa wymiaru składek powinna zostać zwiększona do 75% i 90%. Całe rozwiązanie ma być neutralne dla finansów publicznych,
  - **Umowy na czas określony.** Należy zmienić zasady wypowiedzania umów o pracę poprzez znaczące wydłużenie okresu wypowiedzenia w przypadku umów na czas określony (2 miesiące jeśli pracownik był zatrudniony co najmniej 6 miesięcy), ograniczenie możliwości świadczenia pracy na czas określony u jednego pracodawcy do 2 lat oraz skrócenie obecnego okresu wprowadzenia umów zawartych na czas nieokreślony (stopniowo - od 2-tygodniowego okresu wypowiedzenia przy zatrudnieniu do roku do 3 miesięczny w sytuacji, gdy pracownik był zatrudniony co najmniej 5 lat),
  - **Umowy śmieciowe.** Składki na ubezpieczenie społeczne odprowadza się z tytułu wszystkich umów cywilnoprawnych (a więc także umów o dzieło). Wolne od obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne powinny być umowy wykonywane na rzecz jednego podmiotu, o ile ich łączna wartość w danym miesiącu nie przekracza 25% minimalnego wynagrodzenia.
-

---

5. Eksport

Uporządkowanie chaosu. Priorytety eksportu – priorytetami państwa

Uważamy, że eksport podobnie jak w Niemczech powinien stanowić podstawowe koło zamachowe wzrostu gospodarczego. Zakładamy też, że dla utrzymania niezbędnego tempa rozwoju gospodarczego musi zostać utrwalona stała tendencja – co najmniej 10 procentowego wzrostu eksportu i stopniowego zmniejszania deficytu handlu zagranicznego. W 2011 r wartość eksportu wyniosła 135,8 mld Euro, i była o ponad 12,8 % wyższa niż w 2010 (o 15,4 mld euro). W roku 2012 estymacja Ministerstwa Gospodarki to 7,7% wzrostu.

Polska nie prowadzi obecnie spójnej zagranicznej polityki ekonomicznej. Działania podejmowane przez rząd mają charakter akcyjny i propagandowy. Chaos, brak koordynacji oraz brak spójnych celów powoduje, że dynamika wzrostu eksportu realizowana jest nie „dzięki działaniom” ale „pomimo działań” polskiego rządu. Chaos kompetencyjny pomiędzy Ministerstwem Gospodarki a MSZ, nieodpowiedzialna obsada placówek na kierunkach kluczowych dla polskiego eksportu, wielość agencji i brak koordynacji nakłada się na problemy typowo gospodarcze (ubezpieczenia, kredyty eksportowe) i polityczne (brak podstawowych regulacji na rzekomo priorytetowych w danym okresie kierunkach).

Rząd nie prowadzi działań, służących pozyskaniu dla polskich przedsiębiorstw kluczowych kontraktów zagranicznych (za wyjątkiem kontraktów zbrojeniowych), podczas gdy pozostałe państwa UE i ich rządy i wszystkie służby państwa prowadzą aktywną politykę zagraniczną służącą wsparciu własnych przedsiębiorstw poza granicami UE.

Uważamy, że pilną potrzebą jest jak najszybsze uporządkowanie istniejącego chaosu. Polska, tak jak kraje notujące w tj. dziedzinie największe sukcesy, powinna mieć jasno określone priorytety oraz odpowiednie narzędzia, by je realizować.

Poza pakietem socjalnym, który zostanie zaprezentowany w odrębnym opracowaniu SLD proponuje:

- Zmianę zasad przyznawania becikowego. **Becikowe będzie wypłacane tylko rodzinom o minimalnych dochodach.**
- **Za 4 i 5 dziecko – rodziny otrzymają jednorazową premię w wysokości 10 tys zł.** (Art. 71 Konstytucji – *Rodziny (...) wielodzietne mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych, szacowany koszt – ok. 25 mln zł rocznie*)
- **4 i 5 dziecko w rodzinie** – państwo pokryje koszty żłobka, przedszkola oraz przyzna specjalne stypendium na okres studiów (jeśli zdecyduje się podjąć naukę w szkole wyższej na wybranych kierunkach) oraz wsparcie w uzyskaniu pierwszej pracy i regwancję kredytu mieszkaniowego.
- Repatriacja. Osoby, **które posiadają przynajmniej jedno z rodziców lub dziadków posiadających obywatelstwo polskie** – uzyskają to obywatelstwo bez formalności (pod warunkiem przesiedlenia do Polski i pracy tu przynajmniej przez 3 lata)
- **Studenci zagraniczni**, którzy ukończą z dobrym lub bardzo dobrym wynikiem wskazane przez państwo polskie kierunki (wynikające z zapotrzebowania systemu gospodarczego) - **otrzymają polskie obywatelstwo** pod warunkiem osiedlenia się i podjęcia pracy w Polsce
- Na poprawę sytuacji demograficznej wpłyną również działania w sferze inwestycji, zatrudnienia oraz zmian systemu edukacji i opieki społecznej. Do najważniejszych należy **program zagwarantowania przez państwo opieki nad dziećmi (żłobki i przedszkola) oraz podręczników i innych kosztów edukacji.**

Nasze propozycje są więc następujące:

- przyjmowanie przez rząd priorytetów zagranicznej polityki gospodarczej (**plan wieloletni**), któremu podporządkowane będzie w tym zakresie planowanie budżetowe, zagraniczna polityka edukacyjna, kulturalna i inne,
- utworzenie profesjonalnej **służby dyplomacji gospodarczej** (z odrębnym budżetem, zasadami funkcjonowania i pomiarem efektywności),
- stworzenie systemu **preferencyjnych kredytów eksportowych oraz ubezpieczeń** na wybranych – priorytetowych kierunkach zagranicznej polityki gospodarczej,
- powierzenie wybranej **instytucji ubezpieczeniowej zadań z zakresu wsparcia zagranicznej polityki gospodarczej** – tanie ubezpieczenia transakcji eksportowych oraz inwestycji w wybranych krajach (zgodnie z założeniami priorytetów),
- **podporządkowanie działań wszystkich resortów w zakresie międzynarodowym, priorytetom zagranicznej polityki gospodarczej** – w tym polityka stypendiów dla obywateli danego państwa, wzajemne uznawanie dyplomów, zwiększenie aktywności dyplomatycznej i obsady placówek, intensyfikacja wymiany kulturalnej, dofinansowanie targów na tych kierunkach (itp.)
- przyjęcie zasady **podporządkowania aktywności politycznej rządu**, ministerstw, służb państwowych oraz dyplomacji ekonomicznej **pozyskaniu** kluczowych dla polskiego eksportu **kontraktów** w państwach pozaeuropejskich.

Zakładamy, że skutki naszych reform to utrwalenie tendencji wzrostowej **10 -13% rocznie** (czyli co roku wzrost eksportu powinien wynosić ok. 12-15 mld euro).

Skutkiem takiej tendencji będzie utrwalenie relacji wzrostu eksportu i wzrostu PKB do wartości 3% PKB rocznie.

Do osiągnięcia takiego wskaźnika wystarczy uporządkowanie i pełne wykorzystanie instrumentów w większości formalnie istniejących (lub istniejących fasadowo) oraz te działania które proponujemy tj.

- profesjonalna, wyspecjalizowana służba dyplomacji ekonomicznej,
- preferencyjne łatwe do uzyskania np. 1% kredyty eksportowe,
- system wspierających eksport ubezpieczeń kredytów eksportowych (wybrane kierunki, wybrane branże) np. 1% ubezpieczenia z KUKE,
- podporządkowanie działań politycznych państwa wymogom ekonomicznym (umowy, wzajemność, polityka edukacyjna i kulturalna) - wybrane kierunki.

Ważnym elementem zagranicznej polityki ekonomicznej powinno być odbudowanie naszej obecności na Wschodzie. Operacyjnie powinno to oznaczać m.in. – otwarcie agend dyplomacji ekonomicznej w największych miastach Rosji, Chin, Wietnamu. Ponadto uznanie za priorytet państwa (a nie firm) – doprowadzenie do ekspansji polskich banków i ubezpieczycieli na tych rynkach.

---

6. Gospodarka oparta na wiedzy

Obecnie polska gospodarka podąża drogą dyfuzji naśladowczej, ścieżki nieinnowacyjnej, nieuchronnie prowadzącej do degradacji naukowej, gospodarczej i cywilizacyjnej. Struktura naszej produkcji i eksportu jest charakterystyczna raczej do państw Trzeciego Świata, eksportujących głównie dobra nieinnowacyjne (naśladowcze, przetworzone), surowce i nieprzetworzoną żywność. Skandalicznie niskie nakłady na naukę (5 mld zł) utrwalają tę tendencję.

Uznajemy za w pełni zasadne tezy raportu „Kurs na innowacje”, którego współautorem jest prof. Jerzy Hausner, b. minister gospodarki w rządzie SLD. Uważamy, że szczególnie istotne i stanowiące priorytety polityki gospodarczej SLD to:

- Znaczące zwiększenie finansowania nauki oraz prac badawczo-rozwojowych. Stała reguła wydatkowa minimum 1,35 % PKB (**zwiększenie wydatków z obecnych 5-6 mld zł do 15 mld zł**),
- Stworzenie mechanizmu fiskalnych zachęt (odpisów) dla przedsiębiorców inwestujących w naukę dające skutek zwiększający inwestycje ze środków przedsiębiorstw do **ok 8 mld zł** (obecnie szacowane 1 mld zł, na wątpliwych podstawach metodologicznych)
- Kierowanie środków wspierających przedsiębiorstwa na faktycznie innowacyjne przedsięwzięcia. Ujednolicenie definicji „innowacyjności” przedsięwzięć w ocenach różnych instytucji zarządzających środkami krajowymi i unijnymi,
- Skuteczna koordynacja realizacji poszczególnych programów i projektów, tak by maksymalnie służyły rozwojowi kraju i regionów oraz ekspansji krajowych przedsiębiorstw,

-
- Zwiększenie elastyczności procedur naboru i selekcji projektów,
  - Stworzenie mechanizmów zapobiegania powielaniu działań wspierających innowacyjność,
  - Powiązanie finansowanych działań z uwarunkowaniami danego obszaru terytorialnego i planami rozwoju regionalnego,
  - Zintegrowanie działań realizowanych w ramach różnych programów i finansowanych z różnych źródeł,
  - Kojarzenie różnych źródeł finansowania przez upowszechnienie partnerstwa publiczno-prywatnego,

W sumie realizacja programu SLD oznacza zwiększenie finansowania nauki do poziomu ok. 28 mld zł rocznie co stanowi ok 1,8 % PKB (obecnie ok. 0,4 – 0,5 % PKB).

---

6. Energetyka

Polityka energetyczna ma bezpośredni wpływ na wszystkie dziedziny życia. Bez energii nie może funkcjonować żaden z elementów współczesnego państwa – ceny energii wpływają bezpośrednio na ceny dóbr i usług, rozwój przemysłu, konkurencyjność, zamożność gospodarstw domowych, wskaźniki makroekonomiczne (np. inflację) itp.

Deficyt energetyczny po 2015 roku jest już zasadniczo nieuchronny, a wątpliwości ekspertów budzi jedynie jego skala i skutki gospodarcze. Każdy dzień zwłoki w realizacji projektów przeciwdziałających temu ryzyku zwiększa niewspółmiernie koszty, jakie w efekcie będzie musiało ponieść całe społeczeństwo – czy to pokrywając zwiększone koszty koniecznych, ale realizowanych w trybie pilnym inwestycji, czy to w postaci utraconych przez całą gospodarkę korzyści.

W wyścigu technologicznym, w walce o zasoby energii wygrają te społeczeństwa, które będą potrafiły lepiej, efektywniej i taniej wykorzystać dostępne na ich terytoriach zasoby energii, oraz będą potrafiły uniezależnić się od dostaw energii z zewnątrz.

Dostępne opracowania wskazują, że ekonomiczny sens rozwoju energetyki jądrowej pojawi się, jeżeli średnia cena energii elektrycznej na rynku wzrośnie co najmniej 50% w stosunku do stanu obecnego, a rachunki te nie uwzględniają kosztów likwidacji wyeksploatowanych obiektów jądrowych w przyszłości.

Powinniśmy więc poddać jeszcze raz analizie ekonomicznej szumne plany rozwoju energetyki jądrowej w Polsce – bo obecnie wyglądają one na ekonomiczne awanturnictwo. Co więcej, ich działanie nie przyczyni się do obniżenia cen energii w Polsce.

Naszym zdaniem najbardziej racjonalnym ekonomicznie planem rozwoju energetyki w Polsce, który byłby najmniej kosztowny, a jednocześnie zapewniał produkcję najtańszej energii, jest więc miks energetyczny z systematycznie rosnącym udziałem ener-

---

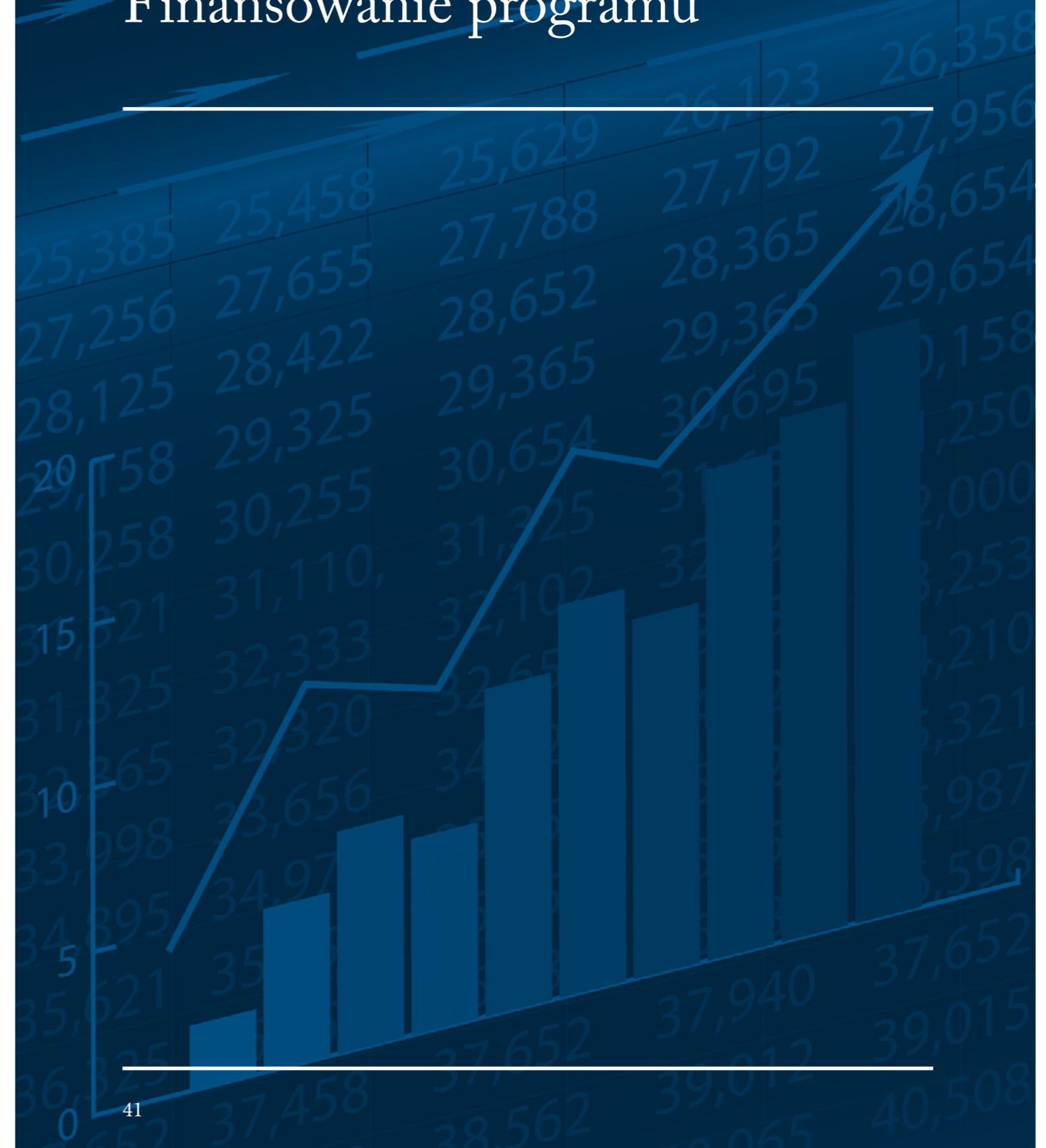
tyki rozproszonej, obejmującej odnawialne źródła energii wszystkich typów oraz małe i średnie bloki energetyki gazowej;

Towarzyszyć temu powinny wszelkie możliwe do podjęcia działania w zakresie modernizacji i rozbudowy polskich sieci elektroenergetycznych, w tym inwestycje umożliwiające połączenia polskiego systemu przesyłowego z systemami elektroenergetycznymi państw ościennych.

By ten plan realizować potrzebne jest m.in.:

- wsparcie legislacyjne i regwarancyjne państwa dla budowy lokalnych małych elektrowni korzystających z odnawialnych źródeł energii (biogazownie, małe elektrownie wodne, elektrownie wiatrowe),
- skrócenie czasu uzyskania wszelkich pozwoleń administracyjnych dla gminnych i powiatowych mikroelektrowni do 45 dni,
- systematyczne obniżenie (lub przynajmniej niepodwyższanie) cen energii elektrycznej,
- wsparcie państwa (oraz UE) dla modernizacji sieci energetycznych – ponieważ wpływ na wysokie ceny energii elektrycznej w Polsce mają m.in. straty energii na od lat nie-modernizowanych sieciach przesyłowych,
- ustanowienie zasady gwarantowanych i niezmiennych, niskich cen energii dla osób o najniższych dochodach (zróżnicowanie regulacji dotyczących stawek energii dla osób fizycznych).

Finansowanie programu

Sojusz Lewicy Demokratycznej wskazuje, że finansowanie polityki rozwoju oraz polityki społecznej możliwe jest tylko przy zapewnieniu stabilnych, sprawiedliwych i czytelnych źródeł finansowania.

Oczywiście, można byłoby powiedzieć, że wyższe dochody budżetu pojawią się niejako automatycznie, gdy przyniosą efekty działania pobudzające gospodarkę, polskie firmy zaczną się rozwijać, i zaczną zatrudniać pracowników a nie zwalniać. Ale najpierw trzeba mieć środki, by działania prorozwojowe pobudzić.

Wskazujemy w związku z tym podstawowe źródła przychodów państwa, pozwalające na zapewnienie realizacji zadań programu SLD.

1. Fundusz Pracy

Środki Funduszu Pracy pochodzące w całości z wpłat pracodawców muszą być w latach 2013-2015 w pełni wykorzystywane a istniejąca na koniec 2012 r. nadwyżka wykorzystana w ciągu tych 3 lat – czyli rocznie, **dotatkowo 2,4 mld** ponad bieżące wpływy. Biorąc pod uwagę fakt, że w latach 2011-2012 wykorzystanie środków Funduszu Pracy było rocznie o prawie 3 mld zł niższe niż wpływy (w sumie 7 mld), propozycje SLD dotyczą wykorzystania tych nadwyżek.

2. OFE

Proponujemy utrzymanie stałej zasady wysokości składki do OFE w wysokości 2%. (z obecnych 2,3%). Roczny przychód Skarbu Państwa z tego tytułu (wg danych skarbu państwa) **to ok. 9 mld zł.**

Proponujemy również utworzenie publicznego OFE, który będzie gwarantował wypłatę emerytur i funkcjonował na rynku na równi z funduszami obecnie istniejącymi.

Dodatkowo powinna istnieć możliwość dobrowolnego przeniesienia środków z obecnych OFE do publicznego przez tych, którzy mogą czuć się niezadowoleni z ich polityki, inwestycji lub strat.

Jeśli w ten sposób tylko 10% osób zdecyduje się wybrać publiczny OFE (zarządzany na wzór Funduszu Rezerwy Demograficznej) – to wówczas uwolnione **ok. 20 mld zł**, może posłużyć stymulowaniu wzrostu gospodarczego.

3. Trzecia stawka podatkowa

Proponujemy przywrócenie trzeciej stawki podatkowej dla osób najbogatszych, zlikwidowanej przez PiS. Roczne straty budżetu państwa z tytułu zlikwidowania tej stawki szacowane są na **ok. 4 mld zł**.

4. Podatek od transakcji finansowych (w tym transakcji walutowych)

Wg danych NBP średnie dzienne obroty na krajowym rynku walutowym wynoszą ok 7.848 mln USD, natomiast instrumentami pochodnymi 1 561 mln USD. Zakładamy, że średnio obroty rynku finansowego to ok. 9 mld USD dziennie (27 mld zł przy kursie 1 USD = 3zł).

Wprowadzenie podatku od transakcji finansowych (podatku Tobina) w wysokości 0,5% przy średnio 250 dniach roboczych w roku daje wpływy budżetowe szacowane na **ok. 34 mld zł**.

5. Przegląd ulg i wyłączeń podatkowych

Według danych Ministerstwa Finansów większość ulg i przywilejów podatkowych, nie spełnia zadań dla których została wprowadzona i stanowi wyłącznie uszczuplenie wpływów podatkowych. Suma wszystkich ulg i odliczeń to strata skarbu państwa w wysoko-

---

ści 66 mld zł. Proponujemy dokonanie uproszczenia systemu podatkowego i przeglądu ulg. Szacunkowo możliwe jest uzyskanie w ten sposób oszczędności **w wysokości 12 mld zł rocznie**.

6. Przesunięcia w ramach obecnych wydatków budżetowych

Uważamy, że niektóre bieżące wydatki budżetu państwa nie realizują żadnych celów społecznych, lub ich realizacja uległa wypaczeniu. Dlatego też w tych sektorach możliwe jest przesunięcie środków z pożytkiem dla rozwoju gospodarczego i społecznego.

Przykłady takich przesunięć można mnożyć, ograniczmy się tylko do dwóch:

- 223 mln zł, wydawanych na IPN należy w całości przeznaczyć na Polską Akademię Nauk (obecnie 80 mln zł). W ten sposób budżet PAN zwiększy się do 300 mln zł (ponad trzy razy więcej niż obecnie),
- 1 mld zł wydawanych rocznie na prowadzenie lekcji religii w szkołach powinien zostać przeznaczony na lekcje języków obcych.

Uwagi końcowe

Praca nad zrębami programu gospodarczego SLD prowadzi nieuchronnie do dwóch refleksji.

Po pierwsze większość z zaprezentowanych tu rozwiązań, to pewne i sprawdzone mechanizmy, znane z Niemiec, Szwecji, Francji i Wielkiej Brytanii. Wiele z nich było już stosowanych w Polsce w czasach rządów SLD. Wiele spośród tych rozwiązań pojawiało się na różnych etapach dyskusji politycznej także w programach i projektach rządzącej koalicji. Powstaje więc pytanie zasadnicze - dlaczego rząd po nie nie sięga?

Prawicowa polityka gospodarcza ma pewną zadziwiającą logikę. Jedyną reformą podatkową prawicy ostatnich kadencji było obniżenie podatku PIT, na której skorzystali wyłącznie najbogatsi. W jej konsekwencji pojawiła się konieczność załatwienia deficytu i podniesienia VAT, czego skutkiem jest sięgnięcie do kieszeni głównie ludzi biednych.

Rząd PO toleruje powszechne unikanie płacenia ZUS dzięki "śmieciovemu" rynkowi pracy, a jednocześnie podwyższa wiek emerytalny tłumacząc to zmniejszonymi wpływami do ZUS.

Lista takich patologii, powodujących erozję systemu gospodarczego i społecznego zdaje się nie mieć końca.

Po drugie można odnieść wrażenie, że program gospodarczy rządu Donalda Tuska jest w tak wielkim stopniu podporządkowany magii sondaży, że całkowicie zatracił swój ekonomiczny charakter. Jest to tym bardziej smutne, że nigdy w historii żaden rząd nie miał tak komfortowych warunków rządzenia. Bezwzględna większość w parlamencie, życzliwy prezydent, miliardy euro stałego zasilania inwestycji z budżetu UE.

Eksperyment PO, który można określić jako "państwo - kibic" - siedzący na trybunach i nie ingerujący w sferę gospodarczą bez względu na rozmiar i nieuchronność skutków, jest raczej ideologicznym uzasadnieniem dla słabości intelektualnej, chaosu decyzyjnego i braku pomysłów na rządzenie.

My uważamy, że może być inaczej.

Uważamy, że państwo może odgrywać aktywną rolę w procesach gospodarczych, ponieważ dysponuje do tego niezbędnymi instrumentami.

Dzięki roli prawotwórczej może ułatwiać rozwój konkretnych branż, regionów, grup zawodowych i społecznych.

Państwo może też aktywnie uczestniczyć w rynku - jako inwestor, konsument, bankier; może stymulować popyt, rozgrzewać lub schładzać gospodarkę, stymulować rynek pracy.

Nasza alternatywa jest prosta.

Mamy jeden podstawowy priorytet polityki gospodarczej - wzrost zamożności i dobrobytu wszystkich obywateli, tak aby osiągnęli poziom życia dzisiejszych obywateli Niemiec i Francji. Stąd też idea wzrostu gospodarczego jako podstawowego celu polityki gospodarczej państwa nadchodzących pięciu lat.

Sposobem redystrybucji owoców wzrostu gospodarczego jest praca - pewna, stabilna, dająca możliwość wzięcia kredytu, wykształcenia dzieci, godnego życia i pewnej emerytury.

Tak było w czasach rządów SLD - bezrobocie malało, rosła zamożność społeczeństwa, malał deficyt budżetowy, rósł PKB.

Rosła też pozycja Polski na gospodarczej mapie świata.

Tak może i powinno być ponownie.

Wojciech Szewko

koordynator prac Zespołu Gospodarczego SLD

członek Zarządu Krajowego

